

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

X. 2

Fylke:

Nordland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Leirfjord.

Emne:

Bygdelaag:

Oppskr. av:

Birger Jæstad

Gard:

(adresse):

Lerover

G.nr.

Br.nr.

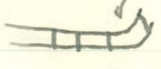
A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Det mest er av eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) På mindre gardar og småplassar må ein for det meste berre højet sine på ryggen. På vanlige gardar brukar ein hest. Det har vore mykje utmarksstilt her alle tider. Og endå står dei i utmarka mange stader. Men mest utmarksstilt no for tider er på Torvågarden. Utmarksstilla brukar ein helst på mindre bruk, men dei store bruk har heller ikkje forbrøta denne måten.²⁾ Ein man som hj har hest, kan dra højet heim på skarvrid, eller kan leige hest og man. Til stabben ber ein i "kjennmar" (ei) eller i "bølar" (ei). Det er ikkje ofte ein leiger i utmarka. Til loa må ein bære i "bølar" når ein hj har tau, ber dei ber i ei brull li lesse højet. Løypa eit stort rist (skat) (eit) og so drøg ein beint ned loa. På flak mark brukar ein to hepper. ~~ein~~ ein legg højet på, og ber so på dei. Ein legg vel ikkje fullt so "bølar" på dei. Same her og ei tre grind IIII dei ber på. Same ber, højbøla" slik at dei stikk armene sine i bandet og får "bøla" midt på ryggen. Stude sverer "bøla"

og lyfter ho opp på herde og prøver å
 få ho til å ligge så høyt på herde
 som mulig. Dei fleste reiser seg med
 båla' gjælv utan hjelp. Barna har
 alltid vore med i alt hjoemarbeid. Der dei
 i lag og så. Dei kan brette og brette, togette
 når dei rulle ho med gjennom ei eller
 to høye uffser. Dette er laga som
 ei grov mot eller groft kveitegarn og
 ser ut som ei karleuse nei kan er
 attsnoia. Togetten: veng er laga av
 snöre eller tjubde tråd. Her høje
 høyt nemne på denne anstien å
 frakte ho på. Berre få plasser
 har dei prøvd seg med løpstrang. Her
 er høje mykje brukt for det heller. Ut-
 stakkene ligg ofte på ryggen. Trulle
 bor (handjøl) (eit) er mykje
 brukt på små bruk. Dei brukar
 eit vanleg handjøl. Men når det
 vert brukt i høyt transport set dei
 opp eit eller anna framme so
 høje højet skal fara framover
 trulle. Her berre sett vanlege
 handjøl i bruk. Det er nokre barna
 som brukar handjøl. Og har sett eit
 retokan vore brukt i krotte bakkane
 det så, ut som ei leire, men
 bruk var det meiar. Og so la dei
 duple høje på det og so drøge ein
 under bakke. Slik onleg sigdet
 ut. Det var om summen det var
 i bruk. Her brukast no mange
 lette handvogner på små bruk.

3) Vi kjørte helst høyt på vinterføre. 3
Men det launde at vi kjørte på
sommerføre o.

4) No fra Lida bruker vi helst
lang vogn ~~med~~ med skinn
for å holde høyt på glass. Men for
freden er vi da var sladder over
vante. Og på utslatter var det
som vante sladder som var brukt.
Først nok Lida har nokre fyll fire-
hjuls vogn. Hjulsider har 2 hj
høyt like om. Ordet sladder brukes
storti om kjørga. Og har ut
sladder som de Ca skring i under.
Dei hadde sladder, sommar-sladder
(ein) Har vi høyt om vglar
for sladderkjring. Det er visst
barn eller beste skyn. ~~7/2/20~~
vglar for hjulkjøring heller. Det var
og er ei særskild kjørga ein bruker
og bruker til kjørga brukkjring.

Dei rukar her at skro
byder var ei bra lass.
Liste lass er ei ei en kjørga
om.

Lass var først om kjørga.
Rei nytt at ein jøles' lass.
Det gjeddytt heller ein her
for reip

Ein har det besta her
 brukte jamt herre sin best
 for høstene. Her er ingen
 tradisjon for deling av høst på
 fellesskilt. Ein byger kjøl
 heime på god for om vinteren
 Ofte brukte ein sloen som
 var der dei låg lovdyktig.
 For å bytte seg av same
 snøbrøytinga nyttde
 ein same seg og same tid
 for vinterkjøring. Spørstik
 måtte nok ein brøyle åleine
 og dei andre fylgde etter.
 Men på andre stader er det
 tradisjon om at bondene
 kjølde kvarandre med
 dybrøyting.

Kjøring av høst går
 i seg for seg på same måte.
 Dei fleste brukar stiller
 på sledene no. (Lange
 hadde vel berre eit par seyr
 om Carol for.)